

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 19P/30/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5719200598
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Korbašová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2019:5719200598.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudcom JUDr. Miroslavou Korbašovou vo veci starostlivosti o maloleté deti: F. R., S.. XX.XX.XXXX L. S. Z., S.. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom Ústredím práce, sociálnych vecí a rodiny, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, deti rodičov: matka F. R., S.. XX.XX.XXXX, bytom L.. Q. XX, X. a otec F. Z., S.. XX.XX.XXXX, bytom F. X, V., práv. zast. Mgr. Martina Chorváthová, advokátka so sídlom A. Kmeťa 28, Martin v konaní o návrhu otca na zníženie výživného, takto

rozhodol:

Návrh otca na zníženie výživného na maloletú F., S.. XX.XX.XXXX a na maloletého S., S.. XX.XX.XXXX v celom rozsahu z a m i e t a.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom doručeným na Okresný súd Martin dňa 13.02.2019 sa otec domáhal zníženia výživného na maloleté deti po 20 eur mesačne na každé z maloletých detí. Uviedol, že Rozsudkom Okresného súdu Martin č.k. 12P/19/2012 zo dňa 04.06.2012 bola upravená vyživovacia povinnosť vo výške 100 eur mesačne na každé z maloletých detí. V čase pôvodného rozhodovania mal príležitostný príjem ako muzikant v zahraničí, kde mu pomáhali miestni farári. Situácia sa zmenila, viac ako dva roky nemá žiaden príjem. Bol vo vyšetrovacej väzbe vo Š., kde bol obvinený z trestného činu vydierania, čo sa nepotvrdilo a bol z väzby prepustený. Má zákaz vycestovať do tejto krajiny a tým sa mu znížila možnosť príležitostného zárobku. Býva v nájomnom mestskom byte svojich rodičov, ktorí sú nebohí. S platením nájmu, nákladmi na stravu, oblečenie, zdravotnú starostlivosť mu pomáhajú najbližší príbuzní. Na Okresnom súde Prešov podal návrh na rozvod manželstva s manželkou, s ktorou má maloletú dcéru. Obe žijú vo W. M.. V januári 2019 sa zaevidoval na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov a zároveň požiadal o pomoc v hmotnej núdzi.

2. Uznesením Okresného súdu Martin č.k. 19P/30/2019-24 zo dňa 20.03.2019 súd maloletému dieťaťu ustanovil kolízneho opatrovníka pre konanie Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Martin.

3. Matka sa k návrhu písomne nevyjadrila.

4. Na pojednávanie sa nedostavil otec, súd pojednával podľa § 31 CMP v jeho neprítomnosti.

5. Na pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom matky, kolízneho opatrovníka, vyjadrením právnej zástupkyne otca, oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi súdny spis - Potvrdenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov zo dňa 12.02.2019; Rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k.

30P/183/2017-138 zo dňa 25.02.2019; Sumárna analýza platieb za obdobie od 1.1.2019 do 30.9.2019; záznam z kontrolného psychiatrického vyšetrenia maloletého zo dňa 03.09.2019; platobný doklad SIPO II. a pripojeným spisom Okresného súdu Martin sp.zn. 12P/19/2012.

6. Právna zástupkyňa otca zotrvala na podanom návrhu. Otec v roku 2012 chodil do Š. a mal tam príjem. Potom sa vo Š. dostal do väzby, ktorá bola ukončená v decembri 2018. Táto trestná vec ešte nie je právoplatne rozhodnutá. Podľa jej informácií pre neplnenie vyživovacej povinnosti voči maloletým deťom bol otec podmiennečne odsúdený. Novou skutočnosťou je, že otec uzavrel druhé manželstvo s X. Z., ktoré bolo už aj rozvedené Rozsudkom Okresného súdu Prešov 30P/183/2017 zo dňa 25.02.2019. Z manželstva pochádzajú dve maloleté deti, pričom týmto rozsudkom bola otcovi určená len vyživovacia povinnosť voči maloletej J. M. Z., o maloletom súd rozhodol len v časti zverenia do osobnej starostlivosti matky. Podľa jej vedomostí maloletý O. Q. nie je biologickým synom otca maloletých detí. Otec je limitovaný v možnosti nájsť si zamestnanie v zahraničí vykonávaním rodičovských práv a povinností voči týmto maloletým deťom, nakoľko by bolo obmedzené jeho právo na osobný styk s deťmi (J. L. O.). Od 04.01.2019 je otec evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako nezamestnaný. Čo sa týka zdravotných problémov a nákladov na bývanie, tieto preukázať súdu pre nečinnosť otca nevedela.

7. Matka s návrhom otca nesúhlasila. Maloletá má aktuálne desať rokov a je žiačkou štvrtej triedy základnej školy. Maloletý je chorý, bol mu diagnostikovaný autizmus a mentálna retardácia. Navštevuje prvú triedu špeciálnej školy. Maloleté deti peniaze potrebujú. Otec si sedem rokov neplní riadne a včas svoju vyživovaciu povinnosť a celú túto dobu poberá náhradné výživné. Dlhé výživné je predmetom exekúcie a na otca podala aj trestné oznámenie. Otec nikdy nič maloletým deťom nedal na Vianoce, na sviatky, nezaujíma sa o ne. Čo sa týka vyživovacích povinností, XX.XX.XXXX sa jej narodila maloletá dcéra - W. R., ktorej zdravotný stav je v dobrý. S partnerom, otcom maloletej W., žije približne dva roky v mestskom byte, nájomné je 250 eur mesačne, 30 eur inkaso. Hradia pôžičky, ktoré si zobrali za účelom nákupu spotrebičov celkovo vo výške 72 eur mesačne. Zdravotný stav maloletej je dobrý. Maloletá sa stravuje v školskej jedálni, náklady na stravu boli 15 eur za obdobie od septembra do decembra. Maloletá nenavštevuje žiadne krúžky, ani školský klub detí. V súvislosti s nástupom maloletej do nového ročníka jej vznikli náklady okolo 60 eur na nákup školských potrieb. Okrem toho maloletej pravidelne do školy zakupuje oblečenie, obuv, prezuvky. Maloletého zdravotný stav je veľmi zlý, je to s ním ťažké. Je obmedzený v strave, je len to, čo on chce. Jedávať chce iba v McDonalde, nič iné jesť nechce. Keď to nemá, dostáva záchvaty. Pije mlieko, je čipsy... Užíva lieky, ktoré však užívať odmieta. Zvýšené náklady má oproti zdravým deťom aj na oblečení, pretože si oblečenie trhá, špiní sa. V súvislosti so školou jej nevznikajú zvýšené výdavky, pri nástupe maloletého na povinnú školskú dochádzku jej vznikli približne podobné náklady ako na maloletú. Rovnako zakúpila školské pomôcky, oblečenie, prezuvky, obuv. Maloletého do školy vozí partner, pričom náklady na pohonné hmoty sú preplácané štátom. Jej príjem tvorí rodičovský príspevok, prídavky na tri deti a opatrovateľský príspevok vo výške 520 eur.

8. Kolízny opatrovník navrhol návrh otca v celom rozsahu zamietnuť, nakoľko tento nie je v záujme maloletých detí.

9. Z listín tvoriacich súdny spis vyplýva, že:

- otec je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 04.01.2019 a evidencia trvá (Potvrdenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov zo dňa 12.02.2019);
- Rozsudkom Okresného súdu Martin č.k. 12P/19/2012-48 zo dňa 04.06.2012 súd maloletého zveril so osobnej starostlivosti matky, otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého sumou 100 eur mesačne; zvýšil výživné na maloletú na sumu 100 eur mesačne;
- Rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 30P/183/2017-138 zo dňa 25.02.2019 bolo manželstvo otca s X. Z. rozvedené, maloletá J. M. Z. bola zverená do osobnej starostlivosti matky a otcovi bola uložená povinnosť prispievať na výživu maloletej výživným vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrované nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrované dieťa; maloletý O. Q. bol zverený do osobnej starostlivosti matky;
- maloletý má diagnostikovaný detský autizmus, ľahkú duševnú zaostalosť s hyperkinetickým syndrómom, iné vývinové poruchy reči a jazyka (záznam z kontrolného psychiatrického vyšetrenia maloletého zo dňa 03.09.2019)
- náklady na bývanie matky sú - 250 eur nájomné spoločnosti X., S.J.. (Sumárna analýza platieb za obdobie od 1.1.2019 do 30.9.2019), električka 30 eur (platobný doklad SIPO II.).

10. Podľa § 28 ods. 2 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZR“), rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy mal. dieťaťa.

11. Podľa § 24 ods. 3 a 4 ZR, rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná. Súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

12. Podľa § 62 ZR

- ods. 1, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

- ods. 2, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov, dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

- ods. 3, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa, alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

- ods. 4, pri určení rozsahu vyživ. povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, pri skúmaní schopností, možností a maj. pomerov povinného rodiča súd prihliadne aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

- ods. 5, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

13. Podľa § 63 ods. 3 ZR, ak to majetkové pomery povinného rodiča dovoľujú, za odôvodnené potreby dieťaťa možno považovať aj tvorbu úspor. V takom prípade súd uvedie pri určení výživného sumu výživného, ktorá je určená na tvorbu úspor, a uloží povinnému rodičovi, aby túto sumu poukazoval na osobitný účet maloletého dieťaťa, ktorý v prospech neho zriadi rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Na nakladanie s prostriedkami na účte maloletého dieťaťa je potrebný súhlas súdu.

14. Podľa § 75 odsek 1 ZR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

15. Podľa § 76 ods. 1 ZR, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

16. Podľa § 78 ods. 1 ZR, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

17. Podľa § 78 ods. 3 ZR, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

18. Podľa § 75 ods. 1 vety druhej ZR, vyplýva povinnosť súdu prihliadať na potencionálne príjmy povinného rodiča, ak sa bez dôležitého dôvodu vzdá výhodnejšieho zamestnania, zárobku alebo majetkového prospechu, prípadne, ak na seba berie neprimerané majetkové riziká. Na zníženie alebo stratu príjmu povinného rodiča je možné preto prihliadnúť len v prípade preukázania dôležitého dôvodu, ktorý vznikol objektívne bez zavinenia rodiča, ktorým môže byť napríklad preukázateľne výrazné zhoršenie zdravotného stavu znemožňujúce jeho doterajší výkon práce, skončenie pracovného pomeru z organizačných dôvodov, prípadne zníženie príjmu opäť z dôvodov na strane zamestnávateľa a podobne, teda dôvody, ktoré povinný rodič nemôže ovplyvniť. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť (§ 62 ods. 1 ZR) z čoho vyplýva, že každý rodič je povinný usmerňovať svoje pracovné a životné aktivity tak, aby plnenie

vyživovacej povinnosti k dieťaťu nebolo ohrozené. Zjednodušene povedané, pokiaľ rodič plánuje zmenu zamestnania, zmenu bydliska alebo počtu vyživovacích povinností, musí mať na zreteli vždy už existujúce vyživovacie povinnosti tak, aby ich plnenie žiadnym spôsobom neohrozil. Zníženie výživného pre dieťa, ktoré nie je schopné samé sa živiť by malo byť len výnimočné a založené na výsostne objektívnych dôvodoch, neschopnosti povinného rodiča plniť si vyživovaciu povinnosť. V opačnom prípade by zníženie výživného pre dieťa, ktoré nie je schopné samé sa živiť znamenalo posunúť zodpovednosť povinného rodiča za zdravie a život dieťaťa na druhého rodiča, ktorý sa osobne o dieťa stará a dobrovoľne si plní vyživovaciu povinnosť k dieťaťu.

19. Porovnaním okolností dôležitých pre stanovenie výšky výživného v čase skoršieho rozhodovania v júni 2012 s okolnosťami v čase súčasného rozhodovania v októbri 2019 mal súd preukázané, že v priebehu času, za sedem rokov a päť mesiacov došlo k takým zmenám, ktoré absolútne vylučujú prijať záver o znížení vyživovacej povinnosti otca na maloleté deti. Ide o zmeny, ktoré sa výraznejším a závažnejším spôsobom prejavili najmä v pomeroch maloletých detí a to nielen na krátky čas. V čase skoršieho rozhodnutia súdu mala maloletá tri roky, maloletý dva roky, matka zabezpečovala osobnú starostlivosť o obe maloleté deti. Aktuálne si obe maloleté deti plnia povinnú školskú dochádzku. Maloletá je žiačkou 4. ročníka základnej školy, maloletý je žiakom 1. ročníka špeciálnej školy. Začiatok plnenia povinnej školskej dochádzky možno považovať za podstatnú zmenu pomerov spojenú s pribudnutím nákladov na školské potreby, pomôcky, aktivity, stravovanie a školský klub. Matka preukázala a deklarovala vo vzťahu k maloletej iba bežné výdavky, zdravotný stav maloletej označila za dobrý. Od predchádzajúceho rozhodovania súdu sa však podstatne zmenil zdravotný stav maloletého, ktorému bol diagnostikovaný autizmus a mentálna retardácia. V súvislosti s tým matke vynikajú zvýšené výdavky na stravu maloletého, na lieky, ako aj na ošatenie. Od posledného rozhodnutia sú vyššie aj výdavky na uspokojovanie bežných hmotných potrieb maloletých detí s pribúdajúcim vekom, rastom, fyzickým a psychickým vyspíevaním ako je strava, oblečenie, obutie, hygienické a kozmetické potreby, a to aj v dôsledku rastu cien v spoločnosti. Vo vzťahu k maloletým deťom je možné jednoznačne prijať záver, že plynutím času ich náklady narástli, a nie že sa znížili.

20. Oproti pôvodnému rozhodovaniu sa zmenili aj bytové a majetkové pomery matky. Matka bývala v 1-izbovom byte u svojich rodičov, poberala rodičovský príspevok vo výške 190 eur mesačne a prídavky na dve deti. Iné vyživovacie povinnosti nemala. Aktuálne matka s maloletými deťmi, partnerom a spoločnou maloletou dcérou žije v mestskom nájomnom byte. S bývaním vznikajú náklady vo výške 280 eur (nájomné + inkaso). Jej príjem je už tvorený opatrovateľským príspevkom vo výške 520 eur, prídavkami na tri deti, rodičovským príspevkom a náhradným výživným. Pribudla jej vyživovacia povinnosť.

21. Vo vzťahu k zmene pomerov otca súd uvádza, že pri poslednom rozhodovaní vychádzal z tvrdení otca na pojednávaní. Otec býval v 2,5 izbovom byte svojich rodičov, pričom náklady na bývanie a stravu otca znášali rodičia. Bol bez príjmu, dobrovoľne nezamestnaný. Predtým si privyrábal hraním v kostoloch a žobraním v Š.. Dokázal si zarobiť 1 000 - 2 500 eur. V Š. býval 2-3 týždne, pričom stravu a bývanie mal zadarmo. Nikdy nepracoval v riadnom pracovnom pomere, zarábal si žobraním. Iné vyživovacie povinnosti nemal. S maloletými deťmi sa stretával, výživné neplatil. Je nutné konštatovať, že otec nepreukázal podstatnú zmenu pomerov na svojej strane, ktorá by odôvodňovala zníženie jeho vyživovacej povinnosti voči maloletým deťom. Skutočnosť, ním uvádzané ostali len v rovine tvrdení a to aj napriek tomu, že bol na preukázanie svojich pomerov vyzývaný súdom a v konaní bol zastúpený právnym zástupcom. Čo sa týka zmeny pomerov na strane otca, je možné konštatovať, že došlo k rozšíreniu jeho vyživovacích povinností. Otcovi pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť voči maloletej J., S.. XX.XX.XXXX, ktorá bola určená vo výške minimálneho výživného Rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 30P/183/2017-138 zo dňa 25.02.2019. Uvedenú skutočnosť však nie je možné vyhodnotiť ako tú, ktorá by odôvodňovala zníženie vyživovacej povinnosti otca voči maloletým deťom. Tvrdenie, že je otec nezamestnaný nie je možné vyhodnotiť ako skutočnosť novú - zmenenú. Otec bol aj v čase pôvodného rozhodnutia oficiálne nezamestnaný, dobrovoľne nezamestnaný, jeho príjem bol neoficiálny a spočíval v hraní a žobraní. Je možné konštatovať, že u otca išlo o dlhodobý spôsob zárobku. Ak otec dokázal zabezpečiť dostatok finančných prostriedkov takýmto spôsobom vo Š., nič mu nebráni v tom, aby svoju obživu naďalej zabezpečoval obdobným spôsobom v iných krajinách, ktoré takýto spôsob obživy tolerujú. Samozrejme za predpokladu, že príjmy takýmto spôsobom nadobudnuté, budú zákonným spôsobom zdanené. Súd otcovi pripomína, že vyživovacia povinnosť voči maloletým deťom má prednostný charakter a on ako povinný rodič nemôže celú osobnú ako aj finančnú starostlivosť presúvať na matku, ktorá sa o maloleté deti už aktuálne stará výlučne bez jeho pomoci. Matka má oproti

nemu ďalšiu „nevýhodu“ a teda tú, že na rozdiel od neho sa zamestnať nemôže vzhľadom na zdravotný stav maloletého, ktorý si vyžaduje celodennú starostlivosť a vzhľadom na zabezpečovanie osobnej starostlivosti o ďalšiu maloletú dcéru. Neobstojí ani argument právne zástupkyne otca, že otec by sa prácou v zahraničí obmedzil v osobnom styku so svojimi ďalšími/ďalšou maloletými deťmi/maloletou dcérou. Práve z návrhu otca vyplýva, že jeho bývalá manželka s maloletou dcérou bývajú v L., takže je minimálny predpoklad, že styk otca s maloletou J. by bolo možné označiť za intenzívny. Otec nielenže neplatením výživného, ale ani žiadnym záujmom o maloleté deti - nekontaktuje maloleté deti, nezaujíma sa o maloleté deti, nekupuje im žiadne veci, darčeky nepomáha matke ani v osobnej starostlivosti o ne. Zhodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dospel súd k záveru, že návrh otca na zníženie výživného, kedy naposledy o výživnom bolo rozhodnuté pred 7 rokmi a 5 mesiacmi, nie je dôvodný a preto ho v celom rozsahu zamietol.

22. Podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

23. O trovách konania súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, nakoľko zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, na Okresnom súde Martin, písomne, v potrebnom počte vyhotovení.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie odvolania na trovy toho, kto odvolanie urobil.

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 62 ods. 1 CMP, odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 62 ods. 2 CMP, odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Podľa § 63 CMP, v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Podľa § 122 CMP, ak vo veciach starostlivosti súdu o maloletých súd rozsudkom schválil dohodu rodičov, nie sú rodičia oprávnení podať voči výroku, ktorým bola dohoda schválená, odvolanie.

Rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.